

17. 2. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

10 otázek pro ... Petra Tomana

JUDr. Petr Toman, LL.M., je renomovaný advokát a společník kanceláře Chrenek, Toman, Kotrba, která vznikla díky fúzi s kanceláří Toman & Partneri, založenou v roce 1993. Po sametové revoluci byl poslancem Federálního shromáždění. Je odborníkem na trestní právo, spoluzakladatelem Unie obhájců ČR a držitelem ocenění Právník roku. Spolu se Šimonem Tomanem spustili podcast Slepá spravedlnost, kde zpovídají osobnosti ze světa justice, politiky či novinářiny.

1. Největší pracovní úspěch?

Když se ohlédnu za svou kariérou, mohl bych zmínit úspěšně ukončené případy, které měly pozitivní dopad na životy mých klientů. Ale pokud bych měl vyzdvihnout něco, co mě skutečně naplňuje hrdostí, byla by to fúze mé advokátní kanceláře Toman & Partneri, kterou jsem vedl více než třicet let, s kanceláří Chrenek, Kotrba na začátku roku 2023.

Bylo to rozhodnutí plné otazníků. Nikdo před námi se o podobný krok v našem oboru nepokusil. Nevěděli jsme, zda je takový proces vůbec vhodný pro advokátní kancelář, a především pro naše klienty. Měli jsme otázky, zda dokážeme propojit dva týmy plné sebevědomých advokátů s vlastními hodnotami, přístupy a klientelou. A v neposlední řadě, zda si jako společníci vůbec "sedneme" nejen profesně, ale i lidsky.

Dnes, po dvou letech fungování společné kanceláře Chrenek, Toman, Kotrba, mohu říct, že to byla správná cesta. Dokázali jsme vytvořit spolupracující tým, který v roce 2024 získal prestižní ocenění Právnická firma roku hned ve dvou kategoriích. Tento úspěch pro mě není jen uznáním naší práce, ale především potvrzením, že odvaha pustit se do neprobádaných vod může přinést skvělé výsledky. A právě to považuji za svůj největší pracovní úspěch.

2. Kdo nebo co nejvíce ovlivnilo Váš profesní život?

Moje začátky v advokátní poradně v Chomutově mezi lety 1984 až 1989. Podle tabulek zde mělo pracovat osm advokátů, avšak byli tam jen tři. A my tři koncipienti. Nejen že jsme všichni bez rozdílu měli práce nad hlavu, ale v některé dny jsme museli zvládnout i současně dvě hlavní líčení s nutnou obhajobou, a ještě jsme si odskočili na rozvod. To si dnes nikdo nedovede představit. Ale taková byla doba. Z toho, co jsem se tam tehdy naučil, čerpám dodnes.

3. Jak často Vás ve Vašem oboru něco překvapí?

Prakticky neustále. Klienti mě občas překvapí tím, že si přicházejí pro radu, ale když ji dostanou, nechtějí ji přijmout. Soudy mě mnohdy překvapí, jak kreativně si dokážou vyložit zákon po svém. Kolegové advokáti? Ti mě překvapují tím, jak osobně si berou jakýkoliv spor.

Na druhou stranu, jsou i momenty, kdy jsem překvapen příjemně. Nedávno jsem například měl jednání u Okresního soudu v Benešově, kde se řízení o rozvod manželství vyřešilo za pouhých dvacet minut. Takové rychlé a efektivní jednání je opravdu vzácné – a o to více potěší.

4. Který zákon považujete za nejzdařilejší?

Bez zaváhání bych uvedl ten, na jehož vzniku jsem se podílel jako poslanec Federálního shromáždění ČSFR v říjnu 1991. Zákon č. [451/1991](#) Sb., známý jako lustrační zákon, který měl původně platit pouhých pět let, ale účinný je dodnes. Stal se jedním z klíčových pilířů polistopadové transformace. Ačkoliv kolem něj vždy existovaly kontroverze a výhrady, včetně mých vlastních, nelze zpochybnit

jeho významný vliv na směřování a formování demokratické České republiky.

5. Je nějaký zákon, který byste nejraději zrušil?

Každý, který je zbytečný. Pojem „právní džungle“ není náhodný – nikdo přesně neví, kolik právních předpisů u nás vlastně platí, ale odhady hovoří o čísle kolem dvou milionů. Ačkoliv se vláda v roce 2023 pochlubila zrušením 3 316 právních předpisů, šlo bohužel převážně o tzv. obsoletní normy, tedy ty, které už nikdo nepoužíval a dávno ztratily svůj význam. Slib, že za každý nový zákon budou dva staré vymazány, se mezitím kamsi vytratil. Výsledkem je stále nepřehlednější zmeť předpisů, ve které se nevyznají ani právníci, natož běžní občané.

6. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Pokud je láká spravedlnost, pokud tuší, že skutečná spravedlnost je jen iluze, ale přesto tomu odmítají uvěřit a chtějí to sami prověřit, jsou na správné cestě. Právě justice je tím místem, kde se pravda o spravedlnosti odhaluje v celé své složitosti a kde je možné usilovat o to, aby spravedlnost, byť nedokonalá, dostala šanci v reálném světě. Právnická profese není jen o zákonech a paragrafech, je to povolání, které vyžaduje odvalu, empatii a neustálou snahu posouvat hranice správného a spravedlivého. Pokud se cítí být připraveni na tuto obtížnou výzvu, stojí před nimi smysluplná cesta.

7. Knížka, kterou jste četl naposled?

Svět bez stížností od Willa Bowena. Tu by si měl přečíst úplně každý, aby si uvědomil, jak moc si každý den a každou hodinu všichni stěžujeme. Jak moc tím obtěžujeme naše okolí a sami sobě kazíme pohodový den. Šíříme blbou náladu, aniž si to v podstatě uvědomujeme. Myslím, že pokud by se nám povedlo nestěžovat, či stěžovat méně, žilo by se nám lépe. Ale vím, že je to nemožné. Sám jsem to zkoušel, ale marně. Škoda.

8. Ideální způsob relaxace?

Mám dokonce dva způsoby relaxace. Tím prvním jsou pravidelné procházky se psy, kterým se věnuji jednou denně a o víkendech a v době volna třikrát denně. Tím druhým pak poznávací dovolená v nějaké vzdálené zemi. V loňském roce to byl Vietnam, rok před tím Ekvádor a Galapágy.

9. Kdyby pro Vás peníze nebyly vůbec důležité, co byste dělal?

Jednoznačně advokacii. Nikdy jsem ji nedělal kvůli penězům. To bych si ji v roce 1984, kdy jsem za ni dostával 1.950 Kč hrubého, nevybral. Mám v sobě potřebu rovnováhy a spravedlnosti (pravda trochu předimenzovanou). Jejich hledání a nastolování mi advokacie dokonale naplňuje. Proto mi nevadí, když pomáhám někomu, kdo udělal něco nehezkého nebo si pomoc nezaslouží, protože tím vyvažuji jiné případy, kdy je výsledek opačný a kdy trest absolutně neodpovídá vině, za níž je udělen.

10. Jaká lidská vlastnost Vás dokáže nejvíce rozčítit?

Omlouvám se, za ten výraz, ale jinak to říct neumím: předposranost. Převeďte-li ji do justice, pak jsou to někteří státní zástupci, kteří v pochybnostech o vině raději podají obžalobu, než by trestní řízení zastavili, jsou to někteří soudci, kteří rozhodují o vině podle veřejného mínění než svého vlastního, ale i někteří obhájci, kteří odmítnou klienta z obavy, jak by se na ně dívala veřejnost, kdyby jej obhajovali. Spisovatel Pavel Kohout řekl, že předposranost je matkou diktatury. Rozumím mu, výše uvedené to potvrzuje.

Další články:

- [10 otázek pro ... Roberta Matase](#)
- [10 otázek pro ... Michala Kunu](#)
- [10 otázek pro ... Pavla Staňka](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Paclíkovou](#)
- [10 otázek pro ... Jana Jiráčka](#)
- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)